

множеств: числа; защото това мѣстоименіе тѣй се склонява въ реченное число. — За по голѣмо потвърженіе на доказателства-та си Г. Кржстювичъ прибавя че въ нашъ Котель и до днесъ се увардило това показателно мѣстоименіе **ти** и **ты** и се употребява сѣщо и за членъ множеств: числа; дѣто дѣйствително и се хортува: *тѣй жени, тѣй хора*; както и *жени ти и жени ти, добрити и добри-ты*; (разумѣва се правописно). — Забѣлжавамы обаче че сѣщи-тѣ Котленци казватъ и *тей-зи* или *тѣй-зи хора*, и *тѣ-зи жени*; а никога не казватъ **тѣ** челякъ вм: *тойзи челякъ съ мжжъ*, вм: **сей** или *тойзи мжжъ*, и пр: и пр. — Тѣй и на много мѣста по Бѣлгарія употребяватъ-се **те** или **тѣ** за членъ множеств: числа: — Слѣдователно **ти**, **ты**, **те** и **тѣ** могатъ да се нарежатъ показателни или относителни мѣстоименія; могатъ при това да се употребятъ и като членъ множеств: числа. — Пыла се сега: кое е най добро, и кое трѣба да се приѣмне за да се образува опредѣлителнѣй членъ множеств. числа?? — На това мы дерзновенно можемъ да отвѣщаемъ че: „*Трѣба да се приѣмне показателное мѣстоименіе тѣ за мъжскѣй, женскѣй и среднѣй родъ.*“ — Защото:

1^o) Като се приѣмно **тѣ** за членъ множеств: числа а не **ти**, **ты** или **те**, составлява се языкъ-тѣ ни по ясенъ и по точенъ и никога нема да се соблазнявамы и да мислимъ дали **ти** е членъ, или дателнѣй падежъ втораго личнаго мѣстоименія; и **ты**, дали е членъ, или именителнѣй падежъ втораго личнаго мѣстоименія; както и за **те** не ще знаемъ ако оно е членъ, или винителнѣй падежъ сѣщаго мѣстоименія.

И тѣй за по голѣмъ леснѣж, ясность и точность на языкъ-тѣ ни, мы трѣба да употребимъ усѣченное показат: мѣстоименіе **тѣ** за членъ множ: числа и за тры-тѣ родове.

2^o). За по голѣмо же доказателство че **тѣ** е по правилно и по свойственно на Ново-Бѣлгарскѣй нашъ языкъ, намѣвамы че въ нѣкои страни по Бѣлгарія, хортува се жени-кя, книги-кя; добри-кя и пр. сирѣчь че мѣгкое **кя** е развратено отъ **тѣ** дѣто **ѣ** се преобжрналъ на **я**, и **т** на **к**; знаемъ же че спорядъ свойство-то на языкъ-тѣ ни **я** често се промѣнува въ **ѣ**, и **ѣ** въ **я** но **и**: и **е** никога въ